

erhvervspolitiske samarbejde – at forene konkurrencekraften på den ene side med vores ambition om, at alle skal med på arbejdsmarkedet på den anden side. Jeg vil gerne give et håndslag til et seriøst samarbejde om den ambition.

Hvis vi et øjeblik lægger retorikken og orden til side og ser på det konkrete, så kender jeg jo fru Pia Christmas-Møllers optagethed af arbejdsmarkedet, af dagpengesiden og af erhvervssiden. Jeg tror, der er muligheder her for et bredere samarbejde.

Stor respekt for det indlæg, der er blevet holdt; så børster jeg lidt mere angrebene og kritikken af, for det centrale er, at der er lagt op til et fornuftigt samarbejde. Og jeg glemmer selvfølgelig også, næsten da, hvad der blev sagt under valgkampen om, at lejeværdien skulle væk, at skatteforhøjelserne skulle væk og der skulle yderligere lettelser til. Lad os så glemme den valgkamp og komme i gang med det samarbejde, som alle lægger op til.

Dansk Folkeparti har jeg ikke meget at sige til. Der har jeg til gengæld sværere ved at glemme valgkampen. Det var dog helt fantastisk, hvad der blev lovet under den valgkamp. Helt utroligt. Både skattelettelse, sygehusforbedringer, håndreomsorgsforbedringer, forbedringer til de handicappede, forbedringer af sygehusene, og så skal vi ud af EU. Alt sammen på én gang! Det er muligt, det kan lade sig gøre, men jeg kan ikke se det, og jeg kan altså ikke få det til at hænge sammen. Og jeg tror, må jeg sige til hr. Thulesen Dahl, at vælgerne godt kan huske, og der er simpelt hen grænser for, hvor lang tid man kan blive ved med at love vælgerne alting hele tiden. En skønne dag oprinder også erkendelsen for Dansk Folkeparti. Det hænger ikke sammen.

Dansk Folkepartis menneskesyn hænger heller ikke sammen. Det vil også gå op for befolkningen, i hvert fald den del af vælgerne, der føler sig tiltrukket af Dansk Folkeparti.

Til hr. Peter Duetoft vil jeg gerne sige tak for indlægget. Jeg glæder mig over, at hr. Peter Duetoft finder Folketingets sammensætning ideel, og jeg kan godt se argumentet. På sin vis repræsenterer det danske Folketing jo nu afslutningen på en lang strid, som vi har haft i dansk politik. Skulle det danske folkestyre gå i retning af et to-blokorienteret system, der fuldstændig støvsugede midten for politiske partier overhovedet, eller skulle vi se et fortsat samarbejdende folkestyre? Det forekommer mig, at

vælgerne har foretrukket det samarbejdende folkestyre, og det deler jeg egentlig glæden over.

Tak for de positive bemærkninger om det tekniske valgsamarbejde, valgforbundssamarbejde. Det var ment, sådan som det blev skitseret. Det kan hr. Peter Duetoft være helt sikker på.

Må jeg om de over 100 lovforslag, man kan se frem til, sige, at det ved en ny støvsugerrunde er lykkedes os at reducere antallet af forslag ikke ubetydeligt. Det kommer vi lidt tilbage til inden så længe i passende kreds i Folketingets Udvalg for Forretningsordenen.

Jeg er glad for hr. Peter Duetofts meldinger, når det gælder garantibevis, efterløn, delefterlønsarbejdet, og hans grundsyn, når det gælder dagpenge og arbejdsmarkedet. Jeg føler, at CD og vi i regeringen, ligesom SF i øvrigt og egentlig også Enhedslisten, hvis jeg må sige det, har et fælles grundsyn, når det gælder styrken i det her samfund.

Det er jo ingen tilfældighed, at det her samfund har Europas stærkeste mobilitet. Det er jo ingen tilfældighed, at det her samfund har Europas højeste beskæftigelsesgrad for mænd og kvinder. Hvorfor har vi det? Hvorfor har Frankrig det ikke? Hvorfor har England det ikke? Det har vi, fordi vi har et dansk velfærdssamfund. Det har vi, fordi vi har lagt vægt på, at når man er arbejdsløs, så er man ikke værdiløs, og man kan opretholde en nogenlunde anstændig tilværelse, så man er klar til at gå på arbejde igen, når arbejdet er der. Og det er en fantastisk balance.

Derfor vil jeg også sige til partierne på højrefløjen i dansk politik, at hver gang man måtte komme med forslag om at reducere dagpenge-niveaue, så gør én eneste tanke: Skæv lidt over skulderen til de andre lande, som har meget større forskel mellem den lavere lønnes situation og dagpengesatsen, og spørg jer selv, om det af den grund har givet mere beskæftigelse. Svaret er: Det har det ikke, tværtimod.

Vi skal i hele vores måde at diskutere politik på huske, at dagpengesystemet i Danmark ikke er et tagselv-bord og aldrig bliver et tagselv-bord. Vi har ikke borgerløn her i landet. Man får jo ikke dagpenge, fordi man godt kunne tænke sig det. Man får dagpenge, fordi man er medlem af en arbejdsløshedskasse og søger arbejde. Rettigheder og pligter, sådan er det.

Derfor har vi valgt en samfundsmodel, hvor der ikke pr. definition skal være en kæmpestor